

KNY-18-00148

EPICEDION

IOANNIS BIELECK

DE EADEM,

In Legione Pedesfri Iellachichiana Hungarica Toga,
Sagoque Longe Clarissimi Primarii

CENTURIONIS,

LADISLAI BIELECK,

Clerici Regularis Scholarum Piarum,
Eratris Germani Unici,

QUI

Anno Aetatis XLVIII. Christi Domini M.D.CC.XC.VIII. XII. Cal. Iunii

Vitam Hanc Mortalem Veronae In Italia Glorioso Terminavit:

AUCTORE

MICHAELE TERTINA,

In Regiae Magno-Varadinensis Academiae Archi-Gymnasio
Humaniorum Litterarum Professore Publico Ordinario.

CASSOVIAE EX TYPOGRAPHIA ELLINGERIANA. 1799.

Mors terribilis est iis, quorum cum Vita omnia exstinguuntur: non iis quorum Laus emori non potest.

M. T. CICERO Parad. II.

Ex omnibus praemiis Virtutis amplissimum praemium Gloria: quae Vitae brevitatem Posteritatis memoria consolatur: quae efficit, ut absentes adsumus, mortui vivamus: cuius gradibus etiam Homines in Coelum videntur ascendere.

IDEM in Orat. pro Milone.

Dolere Fratris interitu, et eius Fratris, quo nemo amabilior, nemo fuerit Virtute praestantior, hominis est: modum autem dolori nullum constituere, nunquam lacrimis abstinere, nunquam ex animo moestitiam pellere, non est. Perit Frater: iure commoveris; aegre enim divellimur a natura coniuncti, quod Ego quoque sum expertus.

PAULUS MANUTIUS Epistolar. Lib. IV.
ad IOANNEM SAMBUCUM, Pannonium Tirnaviensem in Edit. Colon. A. 1564. pag. 137.

KNY-18-00148

Nunc quoque praegrandis Pars maxima Laudis habetur

Marte nitere domi, Marte nitere foris.

Nunc etiam, ut Proavi fecere, Nepotibus aequè

Pro Rege, & Patria dulce, piumque mori est.

Exemplum IANUS, qui rebus utrique probavit

In dubiis fidem, opem, servitiumque suum.

Unanimi hinc dignus celebrari Carmine Vatum:

Tantum quos Meritum tangere iure potest.

Ereptum, Germane, doles Fratrem? unicus Ipse

Qui tibi de Vestra Gente superstes erat.

Ereptum Tecum dolet hunc Bellona Ministrum:

Hunc moerens etiam Patria tota dolet.

Illa tot annorum lucroso munere vincta:

Athletae hæc Lauris nobilitata Sui.

Herculeis quantum vivens non claruit actis?

Magnanimus semper, terrificusque Pugil!

Fallere non astus, non hostis frangere fervor,

Pugnantem poterant non Saga plena minis.

Saepe dolo mutuo fraudes eluserat altas

Prussi in dumetis, terra *Bohema*, tuis.

Sicque sua quod mente cata non damna removit

A templis, agris, urbibus, atque focis.

Victima Plutonis ne crescat, vel cadat infons:

Haec constans haesit sollicitudo sibi.

Fortiter ut vibret Miles, gladiumque perite,

Intendit solers in Legione sua.

Omnis ut aequali secum gerat Hungarus arma

Corde, fide, fama: cura secunda fuit.

Instabant quoties belli discrimina certi:

Credidit auxilio se, placitoque Dei.

Et quum pugna habuit finem, persolvit Eidem

Promeritas grates voce, modoque pio.

Senferat hinc semper dextrum sibi Numen adesse;

Sed tum cumprimis sensit adesse magis:

Quum *Bessanensi* se proderet aggere *Turcae*

Immitis rabies, indomitusque furor.

Eheu! quam rubuit multorum is sanguine tinctus:

Ille tamen salvum sustulit inde Caput.

Miscuit esto illud mediis tunc Ipse periclis;

Hic, sicubi, reputans Clarius esse Mori.

Postquam (sed cuius non plorent lumina?) *Francus*

Intulit *Italiae* signa proterva ferox:

Atque hunc *Europae* Paradisum coepit in omne

Probrorum, et scelerum vertere fraude genus.

Iussus erat IANUS noster defendere Templa;

Defendit IANUS Templa, Laresque Deos.

Et quamvis ternis, ac uno vulnere laesus,

Destitit haud armis Castra iuvare suis.

Quin Urbis fuerat *Lunato* Civibus una

Tunc tutela, salus, praesidiumque potens.

In *Tyrolim* missus IANUS fuit, arce *Tridenti*

Ut *Francum* pellat de statione nova.

Auspicio Superum *Francum* feliciter inde

Depulit, et captum carcere clausit ovans.

❦

Hic Virtutis opus, Fortunaeque accidit: hostes
Multos exigua vincere posse manu.
Et tot militiae Praefectos, ducere captos,
Virtutem IANI qui stupuere palam.
Fortior haud Illo quisquam: haud constantior alter,
Exstitit ad *Rivoli* belligerante Duce.
Namque licet medio, quod rexerat, Agmine caeso,
Iusta suae Vitae causa pavoris erat.
Ille tamen, subitis potius quasi viribus auctus,
Dimicat; integra mente, fideque manens.
Atque Pericleo cor Militis ore cohortans:
Praestat, ut in pugnam Miles, et arma ruat.
Ut prius, utque modo, sic postea strenuus arma
Tractavit semper, conferuitque manus;
Buccina quam primum sonuit: non turpiter unquam
Auditus fuerat terga dedisse fugae.
Aut metuisse sibi commisso munere fungi;
Fine licet dubio saepe moveret iter.
Bilekios igitur si habuissent Agmina plures
Austria Praefectos, militiaeque Duces,

Non dubium: in tantis pugnīs potuisse Triumphos

Plures de *Francis* nos numerare modo.

Hic iacet Exanimis iam nunc fortissimus Heros,

Qui tantum Patriae, profueratque Throno.

Octo super lustra aetatis pervenit ad annum

Octavum, quum Illi flamina Parca scidit.

A pueris doctas Musas, et Castra secutus,

Utraque in vivis Pallade Clarus erat.

Clarus erat Meritis, queis Nobilitatis avitae

Increvit nimium Gloria, Nomen, Honos.

Quisquis amas Regem, Patriamque, & Nomen Avorum,

Hungare! Virtute huic aemulus esse stude.

Tu vero, Frater, Manes comitare beatos

Afsiduis Votis, afsiduaque prece.

Me quoque par iactura manet, cui Frater ademtus

Unicus hoc Bello est PAULUS in *Italia*.

Quam vanae nostrae sunt Spes, et Gaudia, Amice:

En! Mars, en! fera Mors pleraque Cara rapit.

Pone tamen finem, Sapientum more, querelis:

Praemia iam Frater non peritura tenet.

Vivit in hoc mundo qui recte: nonne meretur,
Ut post mortem adeat Regna beata Poli?
Marmoream potius Germano attolle Sepulchri
Molem; atque hoc tristi Carmine saxa nota:
HI. IANI. HEROIS. CINERES. SUNT. MARTIA. CUM. QUO.
BILEKIAE. STIRPIS. GLORIA. TANTA. RUIT.
Sic, quod Fata negant, mortali in corpore Vitam
Amplius Heroam ducere, dura Viro.
Hem quantum donum! Vivet per Carmina, perque
Marmora dilectus Frater, Amice, Tuus.
In Patriae Vivet Monumentis Inclita Virtus:
Nescit enim Meritis Fama parata Mori.

